Súd:	Krajský súd Nitra
Spisová značka:	4To/21/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu:	4418010858
Dátum vydania rozhodnutia:	16. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Zita Matyóová
ECLI:	ECLI:SK:KSNR:2020:4418010858.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Jána Vanka, v trestnej veci obžalovaného I. B., pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného I. B. proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky z 20.11.2019, sp. zn. 2T/114/2018, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre 16. apríla 2020, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Trestného poriadku s a odvolanie obžalovaného I. B. z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Nové Zámky konajúci samosudkyňou (ďalej len „súd prvého stupňa“) rozsudkom z 20.11.2019 sp. zn. 2T/114/2018 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) uznal obžalovaného I. B. (ďalej len „obžalovaný“) vinným zo spáchania:

- prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona v znení zákona číslo 125/2016 Z.Z. (ďalej len „Trestný zákon“) na tom skutkovom základe, že:

1/ v čase medzi 07.00 hod. do 09.00 hod dňa XX.XX.XXXX v obci I., na ulici V. pasienkami, vošiel do neuzamknutého rodinného domu č. XXX/X, ku ktorému mal užívacie právo, kde z papierovej škatule nachádzajúcej sa v druhej zásuvke drevenej komody v obývacej miestnosti, odcudzil finančnú hotovosť vo výške X.XXX,XX Eur, čím poškodenej B. Z., narodenej XX.novembra XXXX, trvale bytom I., V. pasienkami XXX/X spôsobil škodu vo výške X.XXX,XX Eur,

- prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b/Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

2/ po tom, čo dňa XX.XX.XXXX v poobedňajších hodinách opakovane pred príbuznou poškodenej B. Z. pod vplyvom alkoholu vyslovil, že túto a aj seba zabije, následne v čase okolo XX.XX hod. dňa XX.XX.XXXX v obci I., prišiel na pozemok rodinného domu č. XXX/X, na T. V. pasienkami, začal búchať na uzamknuté okná a dvere,dobíjal sa do domu a pritom opakovane kričal na poškodenú, B. Z., narodenú XX.XX.XXXX, trvale bytom I., V. pasienkami č. XXX/X, že ju zabije a potom zabije aj seba.

Za tieto prečiny súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil obžalovanému podľa § 360 odsek X Trestného zákona a s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, za nezistenia žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a za zistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona a § 41 odsek 1 Trestného zákona trest odňatia slobody šestnásť mesiacov, výkon ktorého podľa § 49 odsek 1 Trestného zákona podmienečne odložil a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu osemnásť mesiacov.
Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku zaviazal obžalovaného k povinnosti nahradiť poškodenej B. Z., narodenej XX.XX.XXXX v O., bytom I., V. pasienkami č. XXX/X škodu vo výške X.XXX,- A..

V. výroku o vine a proti výroku o treste napadnutému rozsudku podal obžalovaný ihneď po jeho vyhlásení, teda včas, odvolanie, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa 07.01.2020. V písomných dôvodoch svojho odvolania obžalovaný predovšetkým mal za to, že súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil skutkový stav a následne ho uznal vinným a uložil mu trest. Zdôraznil, že sa necíti byť vinným, keďže skutky uvedené v obžalobe prokurátora nespáchal. V podstate sa v ďalšom odvolával na záverečnú reč svojho obhajcu na ostatnom hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa a domáhal sa oslobodenia spod obžaloby prokurátora v celom rozsahu.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu majúc za to, že všetky výroky v napadnutom rozsudku sú zákonné a správne navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

Obžalovaný sa na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrval na písomných dôvodoch odvolania, zopakoval, že zažalované skutky nespáchal, necíti sa byť vinným.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

V rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej z citovaného ustanovenia Trestného poriadku, odvolací súd preskúmal výrok o vine v bode 1/ a v bode 2/ napadnutého rozsudku, proti ktorému odvolanie obžalovaného predovšetkým smerovalo a tiež výrok o treste napadnutého rozsudku nezistiac žiadne také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania z niektorého dôvodov uvedených v § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

Plnením tejto svojej prieskumnej povinnosti odvolací súd predovšetkým zistil, že už orgánmi činnými v trestnom konaní bol v prejednávanej veci zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 119 odsek 1 Trestného poriadku a ktoré súd prvého stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie o vine obžalovaného a následne aj o uloženom mu treste .

Súd prvého stupňa pri vykonávaní dôkazov na hlavnom pojednávaní postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonania dôkazov, pričom sa nedopustil žiadnych takých závažných chýb (§ 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku), ktoré by mohli mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci, alebo v dôsledku ktorých by došlo k porušeniu práv obžalovaného na obhajobu.

Skutkové zistenia uvedené v skutkovej vete výroku o vine napadnutého rozsudku vychádzajú z výsledkov úplného a zákonným spôsobom vykonaného dokazovania a zodpovedajú kritériám uvedeným v § 2 odsek 10 Trestného poriadku. Súd prvého stupňa k nim dospel po tom, čo jednotlivé dôkazy vyhodnotil v súlade s ďalšou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 odsek 12 Trestného poriadku, teda predovšetkým jednotlivo aj v ich súhrne a podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu. S poukazom na obsah prostredníctvom obhajcu písomne odôvodneného odvolania obžalovaného považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že aplikácia jedného zo základných pravidiel vyplývajúcich pri dokazovaní z ďalšej zásady trestného konania uvedenej v § 2 odsek 4 Trestného poriadku, v ktorom je upravená zásada prezumpcie neviny a ktorým je pravidlo „in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech obvineného“, predpokladá povinnosť súdu rozhodnúť v prospech obvineného iba v prípade, ak zostanú dôvodné (teda nie akékoľvek) pochybnosti o niektorej otázke, ktoré nemožno odstrániť vykonaním ďalších dostupných dôkazov, o ktorý prípad v prejednávanej veci podľa názoru odvolacieho súdu nejde.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s požiadavkami ustanovenými v § 168 odsek 1 Trestného poriadku súd prvého stupňa v potrebnom rozsahu uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obranou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval

dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a to aj v bode 1/ a aj v bode 2/ napadnutého rozsudku zažalovanom skutkov, s ktorými sa aj odvolací súd bez zásadných výhrad stotožňuje a v podrobnostiach na ktoré, ako na správne a úplné, poukazuje nepovažujúc za potrebné tieto žiadnym spôsobom pozmeniť alebo doplniť. Odôvodnenie odvolania obžalovaného na viac neobsahuje v tomto smere ani žiadne iné relevantné skutočnosti spochybňujúce správnosť hodnotenia dôkazov súdom prvého stupňa v otázke jeho viny napadnutého rozsudku, ktorú mal aj odvolací súd preto za nepochybne zistenú a preukázanú, a to nielen a zvlášť výpoveďami poškodenej B. Z. z celého konania vrátane súdneho, ale aj výpoveďami svedkov E. Z. a svedkýň S. a napokon aj zo súhrnu ďalších relevantných nepriamych dôkazov.
Keďže všetky tieto dôkazy súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní vykonal zákonu zodpovedajúcim spôsobom, mohol na ne pri posudzovaní hodnovernosti a pravdivosti tvrdení poškodenej pri jej výsluchu na hlavnom pojednávaní prihliadnuť a vzhľadom na ich obsah opodstatnene dospieť k záveru, že hodnoverné a pravdivé sú tvrdenia poškodenej, ktorá svoje výpovede nemenila oproti obžalovanému.

Z dôvodov vyššie uvedených pri nepochybne správnom právnom posúdení v bode 1/ napadnutého rozsudku zažalovaného skutku obžalovaného ako prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona a v bode 2/ napadnutého rozsudku zažalovaného skutku obžalovaného ako prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona súd prvého stupňa obžalovanému ukladal podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody podľa trestnej sadzby uvedenej v odseku 2 § 360 Trestného zákona za najprísnejší z týchto dvoch zbiehajúcich sa trestných činov, ktorá je šesť mesiacov až tri roky. Po opodstatnenom nezistení žiadnej poľahčujúcej (uvedenej v § 36 Trestného zákona) a opodstatnenom zistení jednej priťažujúcej (uvedenej v § 37 písmeno m/ Trestného zákona) okolnosti u obžalovaného postupujúc takto podľa § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona súd prvého stupňa ukladal obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody v rámci upravenej trestnej sadzby pri prevahe priťažujúcich okolnosti zvýšiac dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu t.j. na šestnásť mesiacov.

Keďže súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Trestného poriadku správne a úplne uviedol aj všetky skutočnosti, ktoré mal za preukázané a tiež svoje úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení dôkazov vykonaných v súvislosti s výrokom napadnutého rozsudku o treste uloženom obžalovanému, na tieto odvolací súd stotožniac sa s nimi, predovšetkým poukazuje, nepovažujúc za potrebné ich doplniť o žiadne ďalšie zistenia.
Podľa názoru odvolacieho súdu možno považovať obžalovanému napadnutým rozsudkom uložený úhrnný trest odňatia slobody na šestnásť mesiacov (teda úplne na dolnej hranici tejto zvýšenej trestnej sadzby) čo do druhu aj výmery za primeraný spôsobu spáchania činu, jeho následku, zavineniu obžalovaného, nezisteným poľahčujúcim okolnostiam a zistenej jednej priťažujúcej okolnosti, osobe obžalovaného, jeho pomerom a možnostiam nápravy (§ 34 odsek 4 Trestného zákona) a následne tiež za spôsobilý na dosiahnutie účelu trestu, a to tak v oblasti individuálnej ako aj v oblasti generálnej prevencie (§ 34 odsek 1 Trestného zákona).

Súd prvého stupňa nepochybil ani pri rozhodovaní o nároku poškodenej na náhradu škody a teda aj výrok o náhrade škody je zákonný a správny.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Keďže odvolací súd nezistil žiadne také zákonné dôvody uvedené v ustanovení § 321 odsek 1 písmeno a/ až e/ Trestného poriadku, ktoré by odôvodňovali akúkoľvek zmenu výroku o vine alebo výroku o treste odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v jeho prospech, odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol, zistiac, že nie je dôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 185 odsek 2 veta druhá Trestného poriadku).